

CHRONICLE

WWW.STUDENTSUMMIT.CZ

17. PROSINCE 2011

3/XVII

Kolumbie:
místo neklidu

8

Model
Evropské unie

10

Hodnocení
projevů

11

Střet civilizací: prorocká vize, nebo rána vedle?

Islamizace arabského světa patří k nejaktuálnějším tématům globálního dění.

Po útocích z 11. září 2001 se začal opět hojně diskutovat Huntigtonův koncept střetu civilizací. O deset let později nastává vhodný okamžik na malé bilancování. Spojené státy a jejich spojenci se stahují z Iráku i Afghánistánu, Usáma bin Ládín byl zabit a (nejen) Blízký východ žije příběhem tzv. Arabského jara. Nejdůležitějším fenoménem dneška se zdá být „vzestup ostatních“, především Číny a Indie. Je optika střetu civilizací dobrý způsob, jak pohlížet na světové dění?

Po konci studené války začalo mnoho lidí přemýšlet, kam se bude vývoj globální politiky dál ubírat a co ho bude určovat – co bude oním „hlavním příběhem“. Objevilo se mnoho vizí, z neznámějších jmenujeme Fukuyamův Konec dějin a poslední člověk či Barberův souboj mezi „jihadem“ a „mcworldem“. Jedním z nejdiskutovanějších příspěvků do debaty se stal článek amerického politologa Samuela

P. Huntingtona, jenž vyšel v časopise Foreign Affairs v roce 1993, a který do značné míry reagoval právě na myšlenku „konce dějin“. Nesl název Střet civilizací? a vyvolal tak velký ohlas, že se ho Huntigton rozhodl rozpracovat a vydat knižně (česky vyšlo v nakladatelství Rybka roku 2001 jako Střet civilizací: Boj kultur a proměna světového řádu). Základní teze je jednoduchá: budoucí konflikty se budou odehrávat především kolem „zlomových čar“ mezi hlavními světovými civilizacemi. Války mezi státy a skupinami z různých civilizací budou častější a krvavější než šarvátky v rámci civilizací. Jádrem sporů nebudou rozdíly ekonomické či ideologické, ale kulturní.

KONTROVERZNÍ MYŠLENKA

Reakce na tuto esej byly jak pozitivní, tak negativní. Zastáncům se líbila jistá ráznost a srozumitelnost, kritici poukazovali zejména na generalizace, jichž se Huntigton dopouští. Ačkoliv debata s tématem „Co se teď vlastně bude dít, když studená válka už skončila?“ kon-

» pokračování na str. 3

Jednací řád: pomocník všemi směry

I řečníci musí dodržovat jistá pravidla.

Pražský studentský summit dnes již simuluje jednání tolika mezinárodních organizací, že není možné napsat článek o zdejších jednacích rádech tak, aby si půlka orgánů nepřipadala ukřivděně. Rozhodli jsme se proto nahlédnout na toto téma obecněji. Čtenáři se tak dozvědí, proč vůbec jednací řády máme, ale také jak je lze využít ve vlastní prospěch.

Po příchodu na Summit byl jistě ne jeden nováček překvapen, nkolik jsou jednání v orgánech sešněrována Jednací řádem. Kdo čekal „pohodový pokec“, byl rychle vyveden z omylu. Pro kvalitního a úspěšného delegáta je opravdu nezbytné Jednací řád důkladně pročíst, pochopit a následně správně aplikovat. Rozhodně se to ale vyplatí. Pochopíte, že pro jakékoli jednání, jehož se účastní více lidí, jsou velmi důležitá pravidla hry. Těm se pak na oficiální úrovni říká jednací řád, který je často nutný pro vznik jakékoli dohody.

„Vyslechl jsem v této sněmovně ne jednu řeč, která by lidi přiměla k slzám; nikdy jsem však neslyšel řeč, která by zvrátila výsledek hlasování,“ řekl » pokračování na str. 6

Hodnocení projevů

Téma plenárního zasedání Valného shromáždění, které se letos poprvé představilo v nové formě, bylo velmi aktuální, ale také kontroverzní. Od delegátů jsme vyslechl hned několik zajímavých řešení. A jaké máme z jejich projevů dojmy? Co se nám líbilo a co naopak vylepšit?

» pokračování na str. 11

editorial

Gabriela Šollová

generální tajemnice Modelu OSN

Milé delegátky, milí delegáti,

s třetím workshopem se přípravná část Pražského studentského summitu přehoupala do druhé poloviny. Tento workshop je ovšem také posledním v tomto kalendářním roce a vězte, že přestupný rok 2012 zajisté přinese mnoho nových výzev nejen ve vašem soukromém životě, ale i na Pražském studentském summitu.

Už nyní jste o jeden bod agendy „chytřejší“ a budete-li chtít, díky Pražskému studentskému summitu se můžete do února přiučit ještě dalším dvěma tématům. Hravě ovládnete psaní stanovisek, vaše tréma mluvit před ostatními přinejmenším částečně opadne a vaše sdělení budou vytříbenější a působivější.

To vše vám může dát Pražský studentský summit v roce 2012. Ale jen tehdy, pokud vy vydáte na oplátku něco ze sebe. Nejlépe pak snahu, plní, odhodlání, pozitivní přístup, otevřenou mysl a ochotou poznávat nové lidi. Je také třeba zbavit se přesvědčení, že už se není

čemu dalšímu učit a že nemá smysl dělat cokoli navíc – ještě k tomu dobrovolně.

Cílem tohoto projektu je sebevědomý a naslouchající mladý člověk se zájmem o svět kolem sebe, schopný samostatně uvažovat, věcně argumentovat a rychle reagovat. To se ovšem nemusí nutně shodovat s důvody, proč se Summitu účastníte. Ať už si z něj rozhodnete vzít cokoli, můžete si být jisti, že on vám vždy vše, co může, nabídne.

A co tedy popřát závěrem? Mimo úspěchy ve vaší delegaci asi především krásné Vánoce, mnoho dárků pod stromečkem, sněhovou nadílku na Štědrý den, bramborový salát podle vašeho gusta, zlaté prasátko a veselého Silvestra. V neposlední řadě pak naplnění novoročních předsevzetí, mezi které – jak pevně doufám – patří i účast na dalším přípravném setkání a odhodlání být tím nejlepším delegátem!

V novém roce opět na viděnou

Gabriela Šollová

Úhel pohledu

1. Mohou podle vás současné rozpory v EU znamenat i konec evropské integrace?

2. Dle Ban Ki-Moona v současnosti bývalí libyjsí povstalci bez soudu zadržují na sedm tisíc příslušníků minulého režimu. Věříte, že nové vlády vzešlé z arabského jara budou lepší než ty minulé?

Štěpán Uherík

Model NATO

1. Současná krize integraci Evropy určitě neohrozí. Naopak si myslím, že každá krize vztahy upevní. Pokud se v dnešním globálním světě rozdělíme, nemáme šanci konkurovat ekonomickým výzvám. Trendem do budoucna podle mě bude spojit se, rozhodně ne se rozdělávat.

2. Historie se pohybuje po spirále. Vezměme si francouzskou revoluci, po které přišel Napoleon a vše bylo opět při starém. Proto se domnívám, že i v Libyi bude patrný pokus o zavedení jakési demokracie, ale principy zůstanou pořád stejné. Doufám, že tomu tak nebude, ale raději jsem realista.

Jan Papajanovský

Model OSN

1. Můj názor je, že krize v eurozóně může být dlouhodobě vyřešena pouze hlubší hospodářskou a politickou integrací. Takže v případě, že chce politická reprezentace skutečně problémy vyřešit, integrace bude pokračovat. Krize tak může sloužit jako „nakopnutí“ směrem k evropské federaci.

2. Myslím, že i přes problémy, kterým země čelí, bude výsledek nakonec pozitivní. Už jenom kvůli tomu, že lidé poznali, že pokud vyjdou do ulic, jsou schopni dosáhnout pádu diktátora. Pokud by s novou vládou nebyli spokojeni, mohou zopakovat to, co již dříve dokázali.

Anna Těhlová

Model OSN

1. Nevím, jestli to bude konec evropské integrace, ale dle mého názoru každopádně dojde k jejímu zpomalení. Kvůli probíhající krizi se nebudou v blízké budoucnosti integrovat do Evropy nové státy, spíše dojde ke zdržení integrace současně.

2. Co se týče prozatímní libyjské vlády, ta nemá zrovna dobře nakročeno. V současnosti to vypadá, že se sice stane novým režimem, ale postaveným na pomstě režimu minulému. Zrovna tak je tomu podle mě v Egyptě. Samozřejmě je třeba nechat tomu ještě čas, ale zatím to nevypadá příliš slavně.

Ingrid Vyroubalová

Model OSN

1. Já si to nemyslím. Evropa přece vždy měla nějaké problémy, ale pokaždé se s nimi dokázala vypořádat. Navíc máme v současnosti velmi schopné politiky, jejichž úkolem je situaci vyřešit, tedy zpomalení či úplnému zastavení integrace zabránit. Věřím, že se jim to povede.

2. Přirozeně nevím, jak se tamní situace vyvine, ale doufám, že nové vlády budou lepší. Už jen proto, že do nich občané vkládají spoustu naděje a očekávání, které by měly naplnit. Pokud chtějí něco změnit, současného stavu by měly náležitě využít.

ČTĚTE

Tváře Evropy

Evropský parlament: dar nebo trest pro české zákonodárství?

Více na straně 7

ČTĚTE

Model NATO

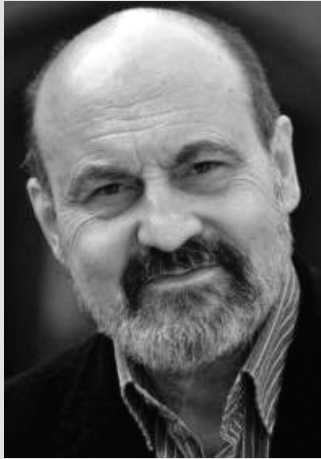
Why should NATO care about cyber terrorism?

Více na straně 14

TIRÁŽ

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; šéfredaktorka: Iveta Moravcová, tel.: 732 326 116; e-mail: chronicle@amo.cz; zástupce šéfredaktorky: Tomáš Jungwirth, tel.: 605 103 016; redakce: Laura Havlová, Matouš Hruška, Kristián Léko, Lucie Ottingerová, Michal Pečeň, Thu Thuy Truong; fotografie: Tereza Jermanová, Martin Kalfař, Klára Procházková, Matuš Škorík; technická spolupráce: Trieu Phi Long. Prezentované názory nemusí vyjadřovat stanovisko redakce (vydavatele).

Hosté třetího workshopu

tyden.cz

TOMÁŠ HALÍK

Profesor Tomáš Halík se narodil v přelomovém roce 1948. Vystudoval sociologii a psychologii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, byl žákem filozofa Jana Patočky. Během normalizace pracoval jako psycholog a psychoterapeut pro drogově závislé. Zároveň se angažoval v podzemní katolické církvi, studoval teologii a v roce 1978 byl v Německu tajně vysvěcen na kněze. Brzy po sametové revoluci se stal prezidentem České křesťanské akademie a začal působit jako farář studentů v kostele Nejsvětějšího Salvátora v Praze – obě činnosti vykonává dodnes.

Od roku 1993 přednáší religionistiku na Filozofické fakultě UK, týž rok byl jmenován docentem a o čtyři roky později profesorem. Později působil jako hostující profesor na univerzitách v Cambridge a Oxfordu. Získal řadu

ocenění, mezi nimi americkou Cenu tolerance, titul Člověk smíření a Cenu za nejlepší teologickou knihu Evropy pro roky 2009 a 2010. Roku 2008 byl papežem Benediktem XVI. jmenován čestným papežským prelátem. Za svůj život publikoval přes dvě stě článků a knih.

V posledních letech se Halík stále výrazněji profiluje jako veřejně činná osoba. Angažuje se v mnoha občanských a charitativních iniciativách, vyslovuje se pro toleranci a dialog mezi příslušníky různých národů, ras, náboženství a politických přesvědčení. Ve svých publikacích se zaměřuje na filozofii a sociologii náboženství, vztah náboženství, kultury a politiky a otázky evropské kulturní identity. Tématem, ke kterému se Tomáš Halík s oblibou vrací, je dialog mezi věřícími a agnostiky.

LENKA ANDRÝSOVÁ

parlamentnislavy.cz

Místopředsedkyně zahraničního výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Vystudovala mezinárodní politiku a diplomacii na Vysoké škole ekonomické v Praze. Od roku 2009 je členkou strany Věci veřejné, kde působí jako místopředsedkyně.

» pokračování ze str. 1

Jde o muslimskou Albánii a pravoslavné Bulharsko s Rumunskem. A ačkoliv Gruzie není členskou zemí, její vztahy se Západem jsou nepochybně mnohem vřelejší než s Ruskem.

Prochází tedy lidstvo v současné době fází „střetu civilizací“ nebo je tento způsob vnímání světa spíše zavádějící? Odpovědi může být mnoho, ovšem jejich podoba závisí z velké míry na tom, jaké parametry jsou brány v úvahu. Zaměříme se tedy v tuto chvíli na tradiční vojensko-strategickou, „silovou“ stránku mezinárodní politiky, jíž se koneckonců týká i zmíněná Huntingtonova práce.

NEKOMPAKTNÍ „CIVILIZACE“
Nejprve se podívejme na jednotlivé „civilizace“ a na to, zda členění, které slavný harvardský politolog načrtl, popisuje dnešní realitu. Turecko je stále členem NATO, přestože ho k tomu už nenutí strach ze SSSR a do Aliance navíc vstoupily i další země, které nejsou ze západního kulturního okruhu.

Islámský svět, jehož domnělému budoucímu soupeření se Západem Huntington věnuje mnoho prostoru, také není v žádném případě jednotný. Z mnoha třenic a pnutí zmiňme jen to nejdůležitější – permanentní geopolitické soupeření mezi sunnitskou Saúdskou Arábií (klíčovým spojencem USA) a šiitským Íránem (o němž se dá říct, že se západními zeměmi nemá dobré vztahy). Nejlidnatější muslimská země, Indonésie, se zase nachází geograficky zcela jinde a řeší úplně jiné ekonomické i politické problémy; nezdá se tedy, že by příslušnost k „islámské civilizaci“ nějakým zásadním způsobem určovala její politiku.

Ani v Asii nejsme svědky souboru „konfuciánské civilizace“ s jinými. Daleko přesnější je mluvit o mocenské

» pokračování na str. 4

cryptome.org

Svět se vyvíjí rychleji než náboženské předsudky.

JAN KOPECKÝ

cuni.cz

Předseda České iberoamerické společnosti a bývalý velvyslanec v Argentině, Bolívii, Paraguaji a Peru. Je považován za jednoho z předních expertů na Latinskou Ameriku a bude se tomuto tématu věnovat i ve své přednášce na Summitu.

MAREK ANTOŠ

i.info.cz

Odborník na ústavní právo s akcentem na volební systémy. Dále úspěšný podnikatel a publicista. Vystudoval právo na Právnické fakultě UK, kde také v současné době vyučuje, a politologii na Fakultě sociálních věd UK. Účastnil se prvního ročníku Summitu.

JIŘÍ RAK

z.wape.cz

Český historik specializující se na období 19. století, zejména pak na pozdní habsburskou monarchii a fenomén českého národního obrození. V současné době přednáší na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

JAN KAVAN

mzv.cz

Bývalý politik, místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí, senátor za ČSSD a také předseda Valného shromáždění OSN. Na Pražském studentském summitu v minulosti nejenom přednášel, ale i držel záštitu nad tehdejší Modelem OSN.

RADEK ŠPICAR

cz/Apple/0006

Viceprezident Svazu průmyslu a dopravy ČR, současný ředitel vnějších vztahů společnosti Škoda Auto a budoucí ředitel nové pobočky Aspen Institute v ČR. Přednáší na Institutu ekonomických studií FSV UK a Diplomatické akademii MZV ČR.

Střet civilizací - dvě dekády poté

Humanitárních intervencí příliš neubývá.

» pokračování ze str. 3

expanzi Číny a obavách ostatních zemí regionu. Např. v jednom z nejzávažnějších diplomatických problémů této oblasti – sporu o Jihočínské moře – se kulturní faktory nejeví jako zásadní věc. Vietnam, jenž by podle Huntingtonova dělení spadl právě do „konfuciuské civilizace“, v poslední době intenzivně pracuje na budování vztahů se Spojenými státy; připomeňme loňskou návštěvu Hillary Clintonové či letošní, symbolicky taktéž velmi významnou, návštěvu americké letadlové lodi USS George Washington.

Subsaharská Afrika protrpěla bezpočet krvavých občanských konfliktů a v mnoha z nich hrála nepochybně podstatnou roli etnicita. Příslušnost k nějakému širšímu civilizačnímu okruhu však nikoliv, koneckonců Huntington sám vnímá nemuslimskou Afriku jako jednu civilizaci. Rwandští Tutsiové se nestali obětmi genocidy proto, že by nebyli Afričané.

Pro země Latinské Ameriky jsou politické a ekonomické vazby na důležité světové hráče, především USA a EU, důležitější než příslušnost k „latinskoamerické civilizaci“. Není pochyb o tom, že Chile a Kolumbie mají mnohem blíže k Západu, než ke Kubě nebo Venezuele.

PŘÍČINY KONFLIKTŮ

Zastánce námi zkoumaného konceptu by namítl, že Huntington nikdy nepopíral vnitřní nekompaktnost jednotlivých civilizací, ale pouze tvrdil, že

„Konflikty posledního desetiletí nebyly vedeny z kulturních pohnutek.“

konflikty se povedou spíše přes „civilizační hranice“ než v jejich rámci. To je poznámka oprávněná, nicméně příklady ukazují, že civilizační příslušnost nerozhoduje o tom, na jaké straně se ten který stát do konfliktu zapojí. Zatímco

mnoho evropských zemí, včetně Francie a Německa, se nezapojilo do irácké války z roku 2003, Turecko a Kuvajt (a pochopitelně mnoho dalších zemí) jí vyjádřily politickou podporu. Turečtí a albánské vojáci působili a stále působí v rámci mise ISAF v Afghánistánu, stejně jako jednotky Bosny a Hercegoviny a Spojených arabských emirátů. Z diplomatických depeší zveřejněných serverem WikiLeaks vyplývá, že Saúdská Arábie a některé další státy Perského zálivu tlačily na USA, aby vojensky intervenovaly v Íránu. Bez-

letovou zónu v Libyi zřizovalo NATO na požádání Ligy arabských států a s přispěním Kataru. A podobných příkladů by se našlo více.

Z jejich množství je nepochybné, že se nejedná pouze o ojedinělé inci-

denty „zrádců ve vlastních řadách“. Mnohem smysluplnějším vysvětlením je to, že konflikty posledního desetiletí nebyly vedeny z kulturních pohnutek. Jak mezi zastánci, tak mezi odpůrci války v Íráku najdeme málo těch, kteří by jako její příčinu uváděli civilizační konflikt. Zastánci mluví o podezření z držení zbraní hromadného ničení, ohrožení regionální bezpečnosti a diktátorských metodách vlády. Odpůrci pak o pragmatickém zájmu o kontrolu ropných ložisek. U Afghánistánu se pro změnu hovoří o boji proti Al-Kajdě, resp. o snaze o kontrolu střední Asie. A mohli bychom pokračovat. Z úst žádného ze seriózních analytiků či komentátorů neslyšíme slova o svaté válce. Zdá se tedy, že „střet civilizací“ je jednou z těch tezí, které si v době svého vzniku získaly velkou popularitu, ale dlouhodobě užitečný nástroj k poznávání mezinárodní politiky nepředstavují.

Michal Pečeňa

INZERCE

s univerzitními středisky v Plzni, Liberci, Hradci Králové

Bc. • Mgr. • Ing. • PhDr. • Ph.D.

- Anglofonní studia
- Mezinárodní obchod
- Mezinárodní vztahy a evropská studia
- Veřejná správa
- International Relations and European Studies
- Humanitní studia
- Politologie
- Mediální studia
- Průmyslové vlastnictví
- Asijská studia a mezinárodní vztahy
- Evropská studia a veřejná správa
- Mezinárodní a regionální vztahy v průmyslovém vlastnictví
- Regionální studia a mezinárodní obchod

ŠKOLA BEZ BARIÉR – program pro studenty s tělesným postižením

METROPOLITNÍ
UNIVERZITA PRAHA

Významná výročí: na co nezapomínat

Datum	Místo	Událost	Datum	Místo	Událost
18. 12. 1865	Spojené státy americké	Součástí americké ústavy se stal dodatek, jímž bylo na území USA zrušeno otroctví. Ve většině dalších zemí došlo k jeho zrušení až později – pokud vůbec bylo zakázáno.	30. 12. 2006	Irák	Před pěti lety byl oběšením popraven irácký diktátor Saddám Husajn. Stalo se tak po procesu, ve kterém byl odsouzen za zločiny genocidy, vraždy a týrání. Husajn proces označoval za zmanipulovaný ze strany USA.
21. 12. 2007	Evropa	Devět nových států včetně České republiky se připojilo do Schengenského prostoru, v jehož rámci je možné cestovat bez hraničních kontrol. Dnes tato oblast zahrnuje 25 evropských států.	31. 12. 1992	Česká a Slovenská Federativní Republika	O silvestrovské půlnoci se na základě usnesení Federálního shromáždění rozdělila ČSFR na dva samostatné státy – Českou a Slovenskou republiku. Stalo se tak na základě dohody obou států.
25. 12. 1979	Afghánistán	Začala sovětská invaze do Afghánistánu. Trvala deset let a byla součástí občanské války mezi afghánskými komunisty, podporovanými SSSR, a mudžáhidy, kteří usilovali o jejich svržení.	15. 1. 1929	Spojené státy americké	Narodil se Martin Luther King, držitel Nobelovy ceny a jeden z vůdců afroamerického hnutí za lidská práva. Zemřel následkem atentátu, který na něj byl spáchán v roce 1968.
26. 12. 1991	Sovětský svaz	Po téměř sedmdesáti letech fungování se po neúspěšných pokusech Michaila Gorbačova o politické reformy zhroutil a rozpadl Sovětský svaz. Jeho práva a povinnosti přejala Ruská federace.	16. 1. 1969	Československá socialistická republika	Na Václavském náměstí v Praze se na protest proti okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy zapálil vysokoškolský student Jan Palach. Na následky zranění o tři dny později zemřel.
29. 12. 1989	Československá socialistická republika	Dramatik a disident Václav Havel byl zvolen prvním porevolučním československým prezidentem. Ve funkci vystřídal Gustáva Husáka, který v první polovině prosince abdikoval.	20. 1. 1942	Nacistické Německo	Proběhla konference ve Wannsee. Představitelé Třetí říše zde jednali o jediném bodu, a to o koordinaci židovské otázky – tu měla vyřešit totální likvidace Židů prostřednictvím koncentračních táborů.

DARUJTE KOZU, KUŘE ČI PUMPU

Zúčastněte se sbírky PSS a přispějte na projekt Člověka v tísní. Na tomto workshopu proběhne ve vašich orgánech dobrovolná sbírka, kterou můžete pomoci lidem po celém světě. Kozu, několik kuřat či pumpa mohou některým lidem změnit celý život! Zúčastněte se něčeho, co má reálný dopad. Více informací naleznete na www.skutecnydarek.cz.

Kdy přijet na...

IV. workshop: 28. ledna 2012

V. workshop: 18. února 2012

Konferenci: 9. – 12. března 2012

Jednací řád: pomůcka s širokým využitím

» pokračování ze str. 1

údajně Richard Cobden, britský politik 19. století. Čtenář může namítnout, že zde jsme na půdě mezinárodních organizací, nikoli parlamentu. Troufáme si ale říci, že se jednání na Summitu mnohem více podobají právě interaktivnímu jednání v parlamentu než plenárnímu zasedání mezinárodního společenství, jež často spočívá v předčítání sáhodlouhých projevů, prakticky bez šance na reakci. K výše citovanému výroku se sluší dodat, že takto Summit opravdu nefunguje. Jednotlivé řeči delegátů jistě výsledek hlasování ovlivnit mohou, byť i zde hrají klíčovou roli zákulisní dohody a kuloární jednání.

Řekněme si dva obecné principy každého jednacího řádu. Zaprvé by každý člen orgánu měl mít možnost se vyjádřit ke každému projednávanému bodu, zadruhé by pak jednací řád měl zajišťovat ochranu menšin. „Pravidla bývají výhodná pro menšinu, bez nich by totiž o všech procedurálních věcech rozhodovala většina a mohla by tak například ukončením rozprav svých oponentů umlčet,“ říká Jan Wintr z Právnické fakulty Univerzity Karlovy, jenž se jednacími řády dlouhodobě zabývá.

JAK JEDNACÍ ŘÁD VYUŽÍT?

Jak již bylo naznačeno, dobrý delegát by měl díky patřičné znalosti Jednacího řádu být schopen v kritických momentech využít pravidla ve svůj prospěch. „Existují triky, jak využít například měnící se většinu v sále. Ve vhodné chvíli pak lze rychle podat a schválit návrh,

Na dodržování Jednacího řádu dohlíží na PSS předsednictvo.

kteří by za normálních okolností nemohl projít,“ říká Wintr. Je tedy záhodno dát si pozor, aby se vaši klíčoví spojenci při jednání nezapomněli třeba na oběd, poněvadž pak můžete být opravdu překvapeni, jaké dokumenty náhle vzniklá většina schválila a jaké body jsou přidány na program jednání.

„Přejme si, abychom na Summitu nebyli svědky tzv. divoké obstrukce, tedy hlučného či násilného narušování jednání.“

Snadno se také může stát, že se při jednání ocitnete v časové tísní. Vůbec není neobvyklé, že se na konferenci již neúměrně dlouho projednává stále stejný bod agendy a již by jej bylo opravdu záhodno uzavřít. Nechceme sice nikoho k ničemu nabádat, nicméně v té chvíli přichází onen pravý okamžik pro znalce

Jednacího řádu. Až k nám do redakce se donesly zprávy o tom, kterak šikovný delegát předkládáním nových a nových pozměňovacích návrhů a dlouhým řečením o každém z nich způsobil odložení a následně zamítnutí dokumentu. Nutno však poznamenat, že od té doby byl vytvořen zcela nový Jednací řád, který dává

velké pravomoci předsedajícím.

Na pozměňovací návrhy každopádně dávejte dobrý pozor. „Jednací řády často umožňují přidávat pozměňovací návrhy při plenárním jednání. Jakmile se ale jakkoli zpochybní připravený návrh, tak je zle, poněvadž široké plénum opravdu není vhodným prostředím pro vytváření

textů. Obecně lze říci, že když se nějaký dokument takto dotváří, nezřídká z něj vznikne paskvil,“ domnívá se Jan Wintr. Obstrukce s pozměňovacími návrhy tak může být výhodná v případech, kdy dané zemi předkládaný návrh hrubě nevyhovuje a navíc se domnívá, že má procedurální či mravní nedostatky. Pokud však jako delegát chcete dospět ke zdárnému výsledku jednání, pak je dobré vědět, že až na vzácné výjimky užívání těchto technik jen zneprjemňuje život všem v sále.

Na závěr si snad jen přejme, abychom na Summitu nebyli svědky tzv. divoké obstrukce, tedy hlučného či násilného narušování jednání. „Jde většinou o zásadní nesouhlas s pravidly, například zastupci českých zemí se v rakouské říšské radě cítili tak utlačováni, že tam nejprve nechodili, později házeli předměty a nakonec vytrhávali sedačky a s nimi nad hlavou jezdili po Brně,“ říká Jan Wintr. Nutno podotknout, že podobné chování bývá tvrdě trestáno, většinou vylučováním ze schůze.

Dodejme, že je opravdu složité vytvořit dobrý a funkční jednací řád. „Každé ustanovení, které lze zneužít, totiž jistě vznikalo v dobré víře,“ uzavírá Wintr. Určitě tento text neberte jako nabádání ke zneužívání Jednacího řádu, ale spíše jako varování, že pokud jej nebudete dostatečně znát, pak se snadno může stát, že budete zkušenějšími delegáty převálcováni. Pamatujte, že štěstí přejte připraveným.

Kristián Léko

ODPOSLECHNUTO V KULOÁRECH

Lád'a T.: „Kolektiv je moje největší motivace“

Lád'a Tůma v poslední době nemá moc volného času. Studuje dvě vysoké školy, na poloviční úvazek pracuje a k tomu je organizačním koordinátorem letošního Summitu. „Kolektiv je moje největší motivace,“ říká ke své úloze na tomto projektu.

K Pražskému studentskému summitu se Lád'a dostal víceméně náhodou, když si před pěti lety zadal do internetového vyhledávače slovo diplomacie, kterou tehdy chtěl studovat. V nabídce se mu zobrazila bývalá stránka AMO – diplomacie.info, na níž si o projektu přečetl. Od té doby jej Summit už nepustil: dvakrát byl delegátem, letos je pořádatel v přípravném týmu. „Ještě víc než práce samotná mě baví lidé, které

jsem v přípravném týmu potkal. Jsem obklopen lidmi, kteří se o něco snaží

„Hlavní je umět si to zařídit. Snažím se, aby každý něco dělal a nikdo toho neměl moc.“

a mají zájem, což se mi velmi líbí,“ říká. Jeho letošním úkolem je zajišťovat, aby všechno klapalo od začátku až do konce workshopu. Zní to jako velmi složitý

úkol, ale Lád'a má spolehlivé spolupracovníky: „Hlavní je umět si to zařídit. Snažím se, aby každý něco dělal a nikdo toho neměl moc. Na členy přípravného týmu se mohou všichni spolehnout, jsme jeden tým.“ Práce v sekretariátu se mu líbí ještě více než delegátské roky. „Podílejte se na přípravě a lidé v týmu jsou vám bližší než ostatní delegáti. Není to fráze, v sekretariátu opravdu poznáte lidi, se kterými se vám dobře pracuje.“ Není divu, že poslední dobou Lád'a příliš volného času nemá, ale když si nějaký najde, rád hraje volejbal, setkává se s přáteli a spí. Jednou by chtěl podniknout dobrodružnou cestu do střední Asie a jeho snem je žít šťastný a spokojený život.

Laura Havlová

Kde se berou zákony, které „musí“ být schváleny?

Evropský parlament je skutečně velkým plénem.

Parlament ČR přijímá dva druhy zákonů. Jedny podléhají politické a veřejné diskusi, druhé jen „transponují“ evropské směrnice. U nich je diskuse omezena, neboť požadavkům evropského práva je třeba vyhovět. Lze podobu těchto norem ovlivnit alespoň na půdě Evropské unie?

Čtenář jistě promine, že se k tématu dostáváme jaksi „od lesa“, a sice z prostředí Parlamentu ČR. Ač se to nezdá, ten vedle schvalování běžných zákonů také (řečeno bruselským slovníkem) implementuje či transponuje do českého právního řádu normy Evropské unie. Zatímco u běžných zákonů může hlasování skončit všelijak a o návrzích se vede politická i veřejná diskuse, zákony, které plní cíle vytyčené ve směrnících, zákonodárci schválit v podstatě musí. Jinak by

Volič může být nemile překvapen, když „jeho“ strana najednou schvaluje zákony, o kterých před volbami nepadlo slovo. Obvykle jde o různé technické regulace či otázky ochrany spotřebitele, ale někdy EU předepíše členským zemím implementaci kontroverznějších opatření. Za všechny uveďme tzv. antidiskriminační zákon, který v českém právu po několika desítkách let znovu zavedl presumpci viny, což někteří účastníci veřejné diskuse nesli velice nelibě.

„Je sice jednoduché toto uspořádání kritizovat, těžší je však vymyslet jakékoli jiné řešení.“

totiž byly (v krajním případě) České republiky vyměřeny finanční sankce, což se ostatně „z důvodu nedostatečné transpozice“ již několikrát stalo.

Nebud'me však tak nesmlouvaví jako známý euroskeptik Petr Mach, jenž tento proces nazývá „hrou na demokracii, kvůli které je demokracie v ČR

značně ochromena.“ Je totiž nutné podotknout, že evropské směrnice procházejí poměrně složitým a sofistikovaným přijímacím procesem, takže rozhodně nejde o žádné oktrojované předpisy. Zároveň je ale skutečností, že tento proces není jednoduché sledovat. Členské země jej sice ovlivnit mohou, otázkou ovšem je, nakolik svých práv využívají. Valná většina norem každopádně prochází hladce.

Zvláštností evropského legislativního procesu je fakt, že poslanci Evropského parlamentu (EP) nemají zákonodárnou iniciativu. Zřejmě ve všech politických systémech navrhuje převážnou většinu zákonů vláda, nicméně poslancům nebývá právo navrhovat zákony upíráno. Jediným orgánem, který může v EU navrhovat směrnice a nařízení, je ale Evropská komise. Její návrh následně schvaluje Rada EU a právě Evropský parlament.

Většinu v EP dlouhodobě drží „velká koalice“ dvou největších frakcí

potřebné předpisy. Profesor Roland Vaubel z mannheimské univerzity neváhá hovořit o „jedné velké straně evropské centralizace“. Malé frakce a zejména nezařazení poslanci zůstávají v podstatě bez skutečného politického vlivu.

Je sice jednoduché toto uspořádání kritizovat, těžší je však vymyslet jakékoli jiné řešení. Voliči napříč kontinentem totiž ve volbách do EP rozdají hlasy jednotlivým stranám spíše na základě jejich aktuálního angažmá v národních vládách než jejich postojů k evropské integraci. Když se pak ve všech evropských orgánech sejdou v drtivé většině příznivci centralizace, je přirozené, že nebudou tvořit „vládu“ a „opozici“ na základě pravolevé orientace, ale že budou spíše spolupracovat.

Národní parlamenty mají po přijetí Lisabonské smlouvy pravomoc legislativu napadnout, pokud neodráží základní principy subsidiarity a proporcionality. Oproti dřívějšíku tedy sice svou pozici posílily, ale otázkou nadále zůstává je-

Zákonodárství (nejenom) EU dosahuje impozantních rozměrů.

– lidovců a socialistů. Obě mají zájem na dalším prohlubování evropské integrace a spolu s dalšími několika frakcemi bez větších problémů prosazují

jejich kompetence a vůle nově nabytých pravomocí využívat.

Kristián Léko

KOMIKS

Drug

NEKLIDNÉ (PŮL)STOLETÍ

Bojiště jménem Kolumbie

Bojovníci guerillové skupiny FARC.

Kolumbie je zemí, která už zkusila mnohé. Takřka permanentní občanská válka sužuje tuto latinskoamerickou zemi posledních více než 60 let. „Bojiště jménem Kolumbie“ je skutečně přiléhavým názvem článku, v němž se pokusíme na tomto bitevním poli 20. století alespoň trochu zorientovat. Kolumbie je zemí války – málokde lze najít tolik problémů, které donutí lidi chopit se zbraní a bez milosti bojovat s těmi, kteří byli ještě nedávno jejich sousedy.

Pokusit se popsat posledních šedesát let kolumbijské historie je trochu jako psát válečné dějiny. Občas se sice uzavírají příměří, ale jen proto, aby se opět nabily zbraně. Problémy jsou zde na dosah ruky a stále se v různých podobách vrací. Přitom na začátku dvacátého století vypadalo vše velmi nadějně. Jak se tedy Kolumbie stala zemí, kterou je dnes? Chceme-li zodpovědět tuto otázku, musíme začít hledat odpovědi už po převratných událostech druhé světové války.

LA VIOLENZA

Druhá světová válka latinskou Ameriku přímo nezasáhla, ale její důsledky se musely zákonitě projevit i zde. V každé společnosti ve 20. století probíhal vždy konflikt mezi pravíci a levicí, někdy vyhraněnější, někdy méně, někdy spojený s konzervatismem a revolučními myšlenkami, jindy ne. V Kolumbii došlo k vyvrcholení tohoto střetu v napjatém období právě po druhé světové

válce. Konzervativní strana, stojící na křesťanské víře a podpoře volného trhu a Liberální strana, socialistická a volající po levicové revoluci, již nebyly schopné řešit své spory na poli politiky, a poprvé tak ke slovu přišly zbraně. Období dostalo příznačný název „La Violencia“ – Násilí. Bojovalo se zejména na venkově a obě strany organizovaly vlastní skupiny bojovníků, které mezi sebou soupeřily o vliv.

Celý konflikt byl navíc živěn nenávisťnými konspiračními teoriemi. Levice obviňovala konzervativce z kolaborace s nacisty a tvrdila, že hlavním cílem církve je militarizovat a fašizovat společnost tak, jak se to během druhé světové války stalo například na Slovensku. Levicoví radikálové se domnívali, že v mnoha kláštřích jsou ukryty zbraně, kterými chtějí kněží vyzbrojit své věrné, a ve snaze tomu předejít proto kláštery napadali a snažili se tyto zbraně nalézt. Marň. Fakt, že se žádné zbraně nenašly, však jejich hněv jen rozdmýchá-

val. Jsou známy případy, kdy po vyraňování kostela, v němž se údajně mělo skrývat množství pušek, byl tamější kněz zlynčován davem ozbrojeným mačetami a následně vláčen ulicemi. Společnost se z relativního klidu propadla do vražedného šílenství děsivou rychlostí.

Nicméně ani situace na druhém pólu spektra nebyla o mnoho lepší. Konspirace o židovsko-zednářském spiknutí, které má za úkol zničit křesťanskou víru, byly oblíbeným tématem v konzervativních kruzích. Tyto představy došly tak daleko, že konzervativci začali opětovně vyzývat k antisemitismu a hájili platnost Protokolů síónských mudrců. Toto dílo mělo být židovským návodem k ovládnutí světa a kolumbijské konzervativci se nenechali zmást ani tím, že dokonce i samotná katolická církev popřela platnost Protokolů již několik let před vypuknutím konfliktu. Spojení žid - bolševik - zednář bylo pro konzervativce skutečně nesvatou trojicí.

V prostředí ideologické nenávisti nabral konflikt děsivých rozměrů. Odhaduje se, že mu padlo za obětí několik set tisíc lidí a mnoho milionů přišlo o střechu nad hlavou. Naprosto zruďné pak byly způsoby, jakými se během La Violencia umíralo. Krutá mučení, jako postupné rozřezávání těl zajatců, či vpichování jehel, dokud oběť nevykrvácela, byla tak obvyklá, že dostala familiérní názvy jako například „tetování“ či „tíc tac toc“.

NEJISTÁ ŠEDESÁTÁ

Východiskem z podobných situací je obvykle zničení jedné strany či dohoda obou znesvářených stran. Kolumbie nicméně ukázala, že existuje ještě třetí cesta. La Violencia skončila v roce 1953, kdy generál Gustavo Rojas Pinilla provedl ozbrojený převrat, nastolil vojenskou diktaturu a tvrdě zakročil proti oběma znesvářeným stranám. Než byl sám o několik let později svržen, stihl

ještě vyhlásit všeobecnou amnestii, v reakci na níž mnoho bojovníků z obou táborů skutečně zbraně složilo. Pinilla však příčiny problému, tedy hluboký společenský rozkol, ve skutečnosti nevyřešil, jen jej zakryl a vynutil dočasně pořádek tvrdou rukou armády. Brzy byl nahrazen jinou vojenskou juntou, jež ostatně také nevydržela dlouho. Po několika pučích tak oslabená centrální vláda musela v 60. letech po ukončení vojenské diktatury hledat způsob, jakým překlenout obrovské problémy, jimž země čelila.

Pokusem, jak tuto nelehkou situaci vyřešit, bylo unikátní vládní zřízení, jež mělo uspokojit celou společnost. Konzervativci a liberálové uzavřeli dohodu, která zajišťovala oběma stranám padesátiprocentní podíl na zastoupení ve většině institucí a pravidelné střídání se u vlády. Každé čtyři roky se změnila vládnoucí strana i ministerský předseda – avšak bez ohledu na výsledek voleb. Obě strany totiž vždy sestavily společnou kandidátku. Demokracie? Té se toto zřízení věru nepodobalo a podobný systém přirozeně nemůže nikde dlouho fungovat. Děsivý nárůst korupce a klientelismu ubral další síly už tak dost slabému státu, a do popředí se tak začaly drát skupiny radikálů. Zatímco do té doby byl jádrem konfliktu boj liberálů s konzervativci, nyní se systém začal štěpit mezi těmi, kteří systém podporovali a těmi, kteří se mu stavěli na odpor. Kolumbijská společnost ovšem ve světle nových problémů na období La Violencia nezapomněla. Nové problémy se pouze přidaly k těm stávajícím.

NÁSTUP GUERILL

Ač se to na mapě světa nemusí zdát, Kolumbie je opravdu velká země, kde se navíc z geografických důvodů velice obtížně vládne. Ve městech sice režim může mít vliv a sílu prosazovat právo, ale v odlehlých údolích, která jsou prorostlá divokou vegetací, se jakýkoliv zásah proti nepříteli stává takřka nemožným. Jaká radost být v takové zemi revolucionářem!

Zkuste si představit následující situaci. Občejní farmáři jsou stále více pronásledováni státem, mnoho lidí má zbraně z dob La Violencia a vy jste radikální student, který zrovna přijel z Kuby, kde jste spolu s Fidelem Castrem prožíval sen o revoluci. Vaši vlast mezitím ovládla korupce, bohaté elity a lobby ze strany Spojených států. Není těžké odhadnout, jakou cestu si zvolíte. Právě z těchto pohnutek tak v 60. letech vznikla první ze dvou antisystémových » pokračování na str. 9

PARAMILITÁRNÍ JEDNOTKY

Polovojenské jednotky, které původně vznikly jako bojové frakce drogových kartelů. Postupem času však získaly ještě další funkci: staly se spojencem vlády v boji proti levicovým guerillám. Tuto roli ovšem opět přesáhly a dnes se jedná o jednu z dalších ozbrojených frakcí, s níž se můžeme v Kolumbii setkat. Paramilitárními jednotkám se dnes připisují ty nejhorší excesy. Bylo mnohokrát prokázáno, že porušování lidských práv a masakry civilistů jsou dílem právě těchto skupin.

NEKLIDNÉ (PŮL)STOLETÍ

» pokračování ze str. 8

skupin, které jsou dodnes aktivní: Ejercito de Liberación Nacional (ELN), tedy Národní osvobozenecá armáda.

ELN je dodnes pro mnoho vnějších pozorovatelů obtížně uchopitelná. Kombinaci komunismu a křesťanství (sic!) doslova ztělesňoval Camillio Torres Represov, vysvěcený kněz a univerzitní profesor marxismu, jenž se v průběhu let stal symbolem ELN a dodnes je považován za jejího duchovního vůdce. Členové ELN za padesát let své existence stále vytrvale útočí na ropná zařízení a unášejí představitel režimu i zahraniční turisty.

Příběh druhé guerillové organizace, Fuerzas Armadas Revolucionarias de Colombia (FARC), je také zajímavý. Komunistická strana Kolumbie (PCC), fungující již od dvacátých let, postupně pomohla vytvořit mnoho komunit v odlehklých částech země, které dostaly název Nezávislé lidové republiky. Vláda však v průběhu 60. let tvrdila, že jsou pouze protivládními baštami a zahájila soustředěný útok proti tamějším obyvatelům. V tu chvíli se ukázalo, v čem jsou Kolumbijci skutečně pohotová. Masivní vlna ozbrojeného odporu, která se zdvihla mezi obyvatelstvem Nezávislých lidových republik – teď již vlastně mezi obrovskou skupinou vrchlíků – dala vzniknout právě guerillové skupině FARC. V ní si kolumbijský establishment vytvořil protivníka, který je nejen naprosto neústupný, ale také nelostný a výsostně nebezpečný.

Kolumbie ale pochopitelně není jedinou zemí, která řeší podobné problémy. Lze říci, že levicová guerilla, skrývající se v džungli, patří v latinskoamerickém kontextu ještě k těm lepším variantám protivládního odporu. Proč je ovšem situace tak dramatická právě v Kolumbii? Stejně jako došlo k proměně boje uvnitř země v 60. letech, kdy nevráživost mezi konzervativci a liberály vystřídala systematická tření, proměnila se povaha kolumbijských problémů ještě jednou.

KOKA, AUTORÁDIA A BEZNADEJ

Když znovu zapojíme fantazii, není těžké si představit malou vesnici uprostřed kolumbijské džungle. Okolo zuřivá válka a každý den do vaší vesnice přijdou ozbrojenci z místní buňky FARC či vládní vojáci a požadují jídlo, přísuščí a chlápěně hledí na vaše ženy. Brzy nemáte co jíst, protože vojáci vše vzali a peněz je také málo, neboť vypěstovat a prodat například banány trvá téměř tři roky. Je tu ovšem ještě jedna možnost – koka. Platy v odvětvích tak či onak propojených s drogami jsou řádově vyšší než příjmy průměrných Kolumbijců. Pěstitel koky může mít peníze v ruce zhruba čtvrt roku po zasetí a může pohodlně užít celou rodinu. Objemy drog, jež se v Kolumbii produkují, si lze jen

těžko představit. Byť 80 % veškerého legálního kolumbijského exportu směřuje do USA, odhaduje se, že samotné prostředky, které plynou z exportu drog, jej mnohonásobně převyšují. Byznys kolem narkotik pak samozřejmě ovlivňuje stále probíhající občanskou válku.

Když v 80. letech FARC i ELN utržily značné ztráty kvůli zesilujícím vládním ofenzivám, jednou z možností, jak kompenzovat obtížnou situaci, se stal právě obchod s drogami. FARC se tak například stal zcela finančně soběstačným uskupením. Nakupuje zbraně a platí svým vojákům penězi, které získává zdánlivým výrobou koky, kteří působí na jím kontrolovaném území. Vedle toho pak guerilly vypracovaly další zdroj příjmů – únosy. Ačkoliv tvrdí, že se soustředí pouze na únosy boháčů, dala jejich činnost vzniknout termínu, kterým se častěji titulují i členové nižší a střední třídy žijící ve venkovských částech Kolumbie. Tito lidé o svém vztahu k únosům mluví jako o situaci, v níž jsou „kidnappable“, tedy možnými cíli únosu. Požadované vý-

Forbes v roce 1989 sedmým nejbohatším mužem planety. Také kolumbijská armáda je pod silným tlakem politiků z bohatých podnikatelských kruhů, kteří mají oči zaslepené dolary. Ti v žádném případě nechťejí obchod s drogami omezit, jen chtějí peníze z něj plynoucí přeměňovat do příslušných kapes.

BOJIŠTĚ JMÉNEM KOLUMBIE

Ať už je příčina válek jakákoliv, vždy je nejvíce otnášeji obyčejní lidé. A v Kolumbii toto platí snad ještě více než kde jinde. Lze zde najít téměř všechny symptomy země, jež je válkou hluboce zasažená. Své domovy musely opustit více než čtyři miliony lidí, tedy každý desátý Kolumbijec. Jejich situace je pak o to tíživější, že zatímco mezinárodnímu uprchlictví je věnována alespoň elementární pozornost, tyto „vniřně přesídlené osoby“ jsou mezinárodním společenstvím takřka opomíjeny. Ztráty na lidských životech dosahují statisíců a pro obyvatelstvo venkova je ustavičná nejistota už téměř normálním stavem. Za-

Mapa pohybu drog a peněz z Kolumbie a do ní zpět.

kupné bývá astronomické. Nepochybně kreativním způsobem organizovaných únosů, užívaným zejména FARC, je takzvaný „kouzelný autobus“, kdy několik členů hnutí zablokuje dálnici a pak podle autorádií a ceny notebooků vybírají ty, kteří půjdou s nimi.

Na obchodu s narkotiky ovšem nevydělávají jen guerilly. Obrovské kartely pašeráků drog mají takovou sílu, že na mnoha místech drží faktickou moc právě ony. Jsou známy příklady, kdy boss narkomafie podplácel jak velitele lokální buňky FARC, tak i místního vojenského velitele, aby mohl volně obchodovat. Díky tomu se mu dařilo udržovat v oblasti mír a těšil se úctě místních. I nejvyšší patra kolumbijské politiky drogovou problematiku silně pociťují, zejména skrze vskutku enormní míru korupce. „Plomo o plata?“ „Tedy „olovo nebo stříbro,“ „Smrt nebo úplatek?“ Tak se prý vždy ptával Pablo Escobar, mafiánský boss, jenž byl podle časopisu

stání na oficiálních místech neheďte. Samotný boj proti guerillám s sebou nese i takové důsledky, jakým byl nedávný skandál, v němž bylo odvoláno několik vrchních představitelů armády. Prokázalo se, že armáda, aby ukázala svoji efektivitu, zabijí civilisty, které pak vydává za chycené vojáky guerilly.

Stejně tak americké zásahy v Kolumbii nenesou své ovoce (tedy kromě „Plan Columbia“). Jinak americká letadla svrhávají na kolumbijské džungle obrovské objemy chemikálií, jejichž účelem je zničení úrody koky. Ve skutečnosti však často likvidují zbytky úrody místních farmářů.

Důsledky války se však neprojevují jen zde. Občanská válka a rozvrácenost kolumbijské společnosti se stále více projevují i v podvědomí samotné společnosti. Kolumbijci trpí pocitem, že vnější svět jim nedůvěřuje a nenávidí je. Je to dáno jednak velmi napjatými vztahy s okolními státy, zejména pak

s Venezuelou, ale také jejich permanentní diskriminací při cestách do zahraničí. Nutno však podotknout, že nejspíš oprávněně, jelikož často také pomáhají drogovým kartelům při pašování drog do vyspělých zemí, především pak do Evropy a Spojených států.

Občas je možné v médiích zachytit zprávu, že znesvářené strany zasedly k vyjednávacímu stolu. To je sice pravda, avšak dobrý pocit může zkazit vědomí, že se tak v posledních deseti letech stalo již minimálně pětkrát. Výsledkem bylo vždy jen další násilí. Ačkoliv zejména na přelomu 90. let vypadala situace o něco lépe, po sérii atentátů se situace bohužel opět vrátila do původních kolejí. Příliš mnoho aktérů totiž nemá o mír zájem. I samotná armáda byla několikrát usvědčena z toho, že umístila a odpálila na svých vlastních základnách bomby a následně obviňovala FARC, jen aby obdržela více podpory ze státního rozpočtu a od americké vlády. Drogové kartely také nijak netouží po čitelném a klidném prostředí, které by

PLAN COLUMBIA

Největším spojencem kolumbijské vlády jsou Spojené státy, které mají v této zemi mnoho zájmů: od ropných nalezišť přes cenné suroviny až k zastavení přílivu drog z Kolumbie do Mexika a následně do USA. V rámci boje proti drogovým kartelům tak Spojené státy například v roce 2006 investovaly do kolumbijské armády 650 milionů dolarů.

jen znesnadňovalo obchod s drogami. Povstalecké skupiny pak odmítají vzdát se kontroly nad územím, jež kontrolují, a profitů z drogových obchodů.

O životech milionů Kolumbijců kupodivu rozhodují úplně běžní lidé, kteří ve vyspělých zemích užívají kokain. Dokud totiž v USA a dalších zemích existuje poptávka po této droze, jež z Kolumbie a okolních zemí putuje, nenastane v celém regionu klid. Existuje však ještě jedna, byť jaksi smutnější a realističtější varianta. Bohatství, které z drogového obchodu plyne, již dlouho korumpuje vůdce lokálních guerill, a to do té míry, že ideologické otázky jsou stále méně akcentované. Není tedy zcela vyloučené, že se bude i v budoucnu stávat, že velitelé FARC přejdou na stranu státu i se svými vojáky výměnou za amnestii a příslib, že si mohou ponechat výnosy z drogového obchodu. Je však celkem zřejmé, že toto řešení pouze zakryje stávající problémy a připraví půdu pro nové.

MODEL EU ★

Model Evropské unie začíná!

Model EU již má za sebou výběr dvaceti sedmi zástupců členských států a připojuje se k Pražskému studentskému summitu. Jak probíhalo výběrové řízení a na co se v letošním ročníku můžeme těšit?

Dneškem začíná šestý ročník Modelu Evropské unie Pražského studentského summitu, a to znamená několikaměsíční martyrium plné diskuzí, jednání, nových informací a zážitků. Během přípravných workshopů a závěrečné konference vždy na několik hodin přestane existovat vaše skutečné já, obléknete se do kabátů zástupce jedné z evropských zemí. Budete těmi, kteří rozhodují o životech téměř 500 miliónů lidí; těmi, kteří budou určovat budoucnost a směřování Evropské unie.

JAK TO VŠECHNO ZAČALO

Dříve než může koráb vyplout, potřebuje sehnat posádku. Nejinak je tomu i v našem Modelu. Z mnoha zájemců zbylo jen pár vyvolených, kteří se mohou nalodit a napnout plachty. Tato skupina dvaceti sedmi nejstatečnějších musela projít náročným výběrovým řízením. To obnášelo sepsání analýzy na téma „Budoucnost eura a Evropské měnové unie“,

v rámci které měli uchazeči projevít nejen znalost evropské problematiky, ale především schopnost kreativního myšlení.

NOVINKY LETOŠNÍHO ROČNÍKU

Model EU se letos poprvé k Summitu přidá již na třetím workshopu. Přípravný tým Modelu EU tak vyšel vstříc požadavkům uchazečů a delegátů modelu EU se tak mohou těšit celkem na čtyři dny přípravných setkání. Ty budou více než v minulých letech zaměřeny na zlepšení argumentačních a rétorických dovedností. Delegáti jsou totiž často dobře připraveni co se znalostí týče, nedovedou je však správně prodat. Obsah workshopů je tedy nastaven tak, aby byly tyto dvě složky vyvážené, a účastníci se tak po absolvování celého ročníku nestali pouze chodícími encyklopediemi, nýbrž aby se mohli směle poměřovat (nejenom) se slavnými antickými řečníky.

Všechna přípravná setkání a vlastně i celý Model EU se navíc více posunou

na úroveň Výboru stálých zástupců, tzv. COREPER. Právě zde totiž probíhají všechna zásadní jednání a agenda se předpřipravuje tak, aby ji Rada EU už pouze odsouhlasila.

NA CO SE TĚŠIT DNES

Po ranní registraci a organizačních informacích se Model EU od zbývajících dvou modelů odpojí a bude pokračovat svým vlastním programem. Prvním bodem bude představení Asociace pro mezinárodní otázky, organizace pořádající Pražský studentský summit. A tohoto úkolu se nezhostí nikdo jiný než ředitelka AMO Maria Staszkiwicz.

O tom, že se výše uvedené věty, slibující větší zaměření na tzv. soft skills, skutečně zakládají na pravdě, se účastníci přesvědčí hned při další aktivitě. Čeká je totiž představovací hra. Při té budou muset předstoupit před zraky všech ostatních a čelit oslnující záři reflektorů. Tento křest ohněm je přípravou na další působení v roli evropského ministra. Není se však čeho bát – začátky jsou sice těžké, ale všichni mají stejnou startovací metu.

Dalším hostem prvního přípravného setkání Modelu EU bude poslanec za Věci veřejné Viktor Paggio, který vystudoval Fakultu mezinárodních vztahů na VŠE. V květnu 2010 byl zvolen do Poslanecké sněmovny ČR a nyní je místopředsedou Výboru pro obranu a bezpečnost a členem Výboru pro evropské záležitosti. Tématem jeho vystoupení bude mimo jiné budoucnost eura a Evropské měnové unie, delegáti tedy budou mít příležitost diskutovat o otázce, již se podrobně věnovali v rámci přijímacího řízení.

PATRON MODELU EU: JAN MICHAL

europe-direct.cz

Jan Michal je od 1. září 2010 vedoucím Zastoupení Evropské komise v ČR. Před nástupem do jeho čela působil v Generálním sekretariátu Evropské komise jako poradce ředitele pro vztahy s Radou EU. Podílel se především na přípravě jednání Rady EU a COREPER 1 a 2, na starosti měl také agendu akcí G8 a G20. Do července 2009 pracoval na Ministerstvu zahraničních věcí ČR, dříve též působil jako diplomat v Nizozemsku a při OSN v New Yorku. Vystudoval mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd UK a ekonomii na Vysoké škole ekonomické v Praze.

První přípravné setkání zakončí tzv. hra na pokračování. Jedná se o jakýsi pojící prvek mezi jednotlivými workshopy, který bude setkání zástupců Evropské unie provázet až k závěrečné konferenci. Při ní si delegáti opět budou moci prověřit své vyjadřovací schopnosti.

Jiří Brada

DELEGÁTSKÝ DUEL

Ondřej Trávníček
delegát Mexika

Může být mezinárodní společenství nápomocno při potírání organizované drogové kriminality?

Organizovaná drogová kriminalita znesnadňuje rozvoj mnoha zemí po celém světě. Zeptali jsme se delegátů z Hospodářské a sociální rady, kteří zastupují státy, pro které je drogová kriminalita vážným problémem, na otázku: „Co lze s potíráním drogové kriminality na mezinárodním poli dělat?“

Miroslav Štochel
delegát Thajska

Významně pomáhají konkrétně zaměřené projekty i samotný ECO-SOC. Ten zaprvé zajišťuje realizaci dohody International Narcotic Control Board, jež vypravuje mise do jednotlivých zemí, kde kontroluje úroveň a efektivitu vládních protidrogových opatření. Zadruhé pod něj spadá Komise pro narkotika, jež dohlíží na důslednou implementaci mezinárodních protidrogových dohod. Stejně jako mohou sehrát také nevládní organi-

zace a spolupráce policejních a celních sborů v různých zemích. Vyspělé státy udělají nejlépe, když odstraní obchodní překážky pro dovoz zemědělských výrobků z rozvojových zemí, poněvadž tamějším zemědělcům mnohdy nezbývá nic jiného, než pěstovat suroviny pro výrobu drog, chtějí-li se uživit. Je také třeba posílit vlády v postižených zemích, protože některá území ovládají drogové kartely či dokonce teroristické organizace.

Mezinárodní spolupráce je sice důležitá, ale celý problém vyřešit nemůže. Pro boj s organizovanou drogovou kriminalitou je především nezbytné, aby měly postižené země funkční vlády, které jsou schopné efektivně vynucovat dodržování práva. Domníváme se, že by mezinárodní společenství mělo pomáhat zejména zemím, ve kterých dochází k produkci drog. Thajsko pak může fungovat jako skvělý příklad státu, kterému se díky

reformám a ekonomické konjunktuře podařilo drogový problém eliminovat. Je třeba podporovat vlády, jež se jeví nadějně v tom smyslu, že by mohly stabilizovat systém v dané zemi. Také mezinárodní systém kontroly drog by zasloužil revizi. Je ovšem třeba se zamyslet i nad myšlenkou legalizace části trhu, konkrétně té s lehkými drogami, aby pak bylo možné se naplno zaměřit na mnohem závažnější a nebezpečnější problematiku drog tvrdých.

Valné shromáždění: hodnocení projevů

Země	Hodnocení
Čína ★★★★☆	Dobrý projev, který zaujal. Bohužel jej provázelo časté používání silných slov a velkolepých frází. Doporučení: v krátkém projevu je dobré zaměřit se pouze na jednu myšlenku a tu rozvést.
Brazílie ★★★★☆	Dobrá nosná myšlenka projevu – argumentace, proč by Brazílie měla být stálým členem Rady bezpečnosti. Řečník držel mikrofon v ruce, což limituje jeho možnost gestikulovat. Doporučení: pozor na dlouhé zahájení.
USA ★★☆☆☆	Je dobře, že jako stálý člen Rady bezpečnosti se USA zapojily do plenární diskuse. Správně byla zdůrazněna role USA na půdě OSN. Čtení projevu z papíru jednak omezuje možnost očního kontaktu s publikem, jednak napovídá, že si řečník svůj projev dostatečně nenacvičil, čemuž odpovídaly i občasné přeřeky. Doporučení: nacvičit projev doma před zrcadlem.
Turecko ★★★☆☆	Špatné oslovení (nejprve se oslovuje předsednictvo, poté až delegáti a delegátky). Pěkný projev, který přinesl i návrh na konkrétní řešení a shrnutí na konci. Doporučení: najít něco, co na začátku posluchače zaujme.
Libanon ★★★★☆	Projev zaujal obsahem – propojení současných událostí s nutností reformy. Dobrý oční kontakt s publikem i artikulace. Doporučení: věnovat se i směřování reformy.
Itálie ★★★★☆	Kratší, ale velmi dobře připravený projev. Řečník přišel s konkrétním plánem reformy, čehož si ceníme. Doporučení: omezit faktografická data.
Argentina ★★★★☆	Jeden z nejlepších projevů, povedená struktura projevu i dobrá argumentace návrhu na reformu OSN. Doporučení: gestikulovat tak, aby posluchači viděli, ne za řečnickým pultkem.
Francie ★★★★☆	Vyjádření podpory svým spojencům – dobrý taktický krok. Projev byl bohužel převážně čten z papíru, tudíž chyběl oční kontakt s publikem. Doporučení: zaměřit se v projevu na kontext a důvody návrhu reformy OSN a lépe si projev nacvičit.
Velká Británie ★★★★☆	Kratší, ale jinak dobrý projev. Pozor na příliš dlouhé pauzy při nahlášení do poznámek. Doporučení: řečník stál velmi blízko mikrofonu.
Rusko ★★★★☆	Jednoznačně nejlepší projev – dobrý oční kontakt s publikem, důrazný styl projevu, pěkná argumentace. Doporučení: pozor na časový limit.
Indie ★★★★☆	Obsahově i strukturou velmi kvalitní projev. Přednesen byl bohužel již hůře – patrná nervozita. Doporučení: poznamenat si do textu projevu pauzy, kde je třeba se nadechnout.

» pokračování ze str. 1

Obecně je třeba pochválit všechny řečníky, že přednesli korektní projevy (tedy bez hloupých pokusů o humor, osobních invektiv, odbíhání od tématu a jiných nešvarů) a bez výjimky přišli pěkně a dostatečně formálně oblečení. Jistě nejsme žádná módní policie, ale rádi vidíme, že řečníci pochopili, že pokud mají připravený projev na plénu, je záhodno obléci se formálněji, než je na workshopech obvyklé.

Nejvíce jsme si cenili projevů, které přišly s konkrétním návrhem reformy. Hodnotili jsme je pozitivně i přesto, že mnohé měly značné nedostatky. Ty ale lze s trochou přípravy a cviku poměrně snadno eliminovat. Ne každý má přirozený rétorický talent, ne každý umí bez bázně předstoupit před stohlavý dav a suverénně přednést státnický projev. Je to ale jedna z věcí, které se lze na Summitu krásně naučit.

Byť naše hodnocení může naznačovat, že nejvíce záleží na obsahu, není to tak docela pravda. Často je mnohem důležitější posluchače zaujmout. Řečník se musí snažit mezi ostatními vyniknout. Projev sice může být skvěle napsaný a naplněný zajímavými či podnětnými návrhy, ale když jej řečník přečte z papíru bez jakéhokoli očního kontaktu s publikem, většinou se nevryje do paměti posluchačů. Naopak o myšlenkově prázdném projevu plném prázdných frází, ale předneseném s rétorickým umem, naléhavým pohledem do sálu a decentní gestikulací si budou lidé povídat ještě druhý den. Zaujmout však jistě lze i zajímavým obsahem, tedy konkrétními návrhy řešení nebo trefnými příklady. Rozhodně nechceme nabádat k psaní a přednášení prázdných projevů, jen upozorňujeme, na co je dobré se zaměřit. Je totiž škoda, když kvalitní příprava obsahové části vyjde vniveč.

Již zmíněný oční kontakt je opravdu důležitý. Posluchače mnohem spíše zaujme řečník, jenž na něj po celou dobu hledí, než ten, který neodtrhne oči od papíru s poznámkami. Není totiž žádným uměním text přečíst. Neberte si příklad

z nedávných obstrukcí v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, kdy někteří politici jen znovu a znovu předčítali již přednesené texty. S tím vším samozřejmě souvisí nutnost se s projevem velice důvěrně seznámit. Ideální je znát dokonale jeho strukturu a vědět, která slova zdůraznit. Vůbec pak není od věci si do textu poznamenat, kde je vhodné se nadechnout. Vhodně načasovaná pauza pak navíc funguje jako efektivní zdůrazňující prvek.

Nezapomínejte, že dvě minuty jsou opravdu krátká doba, do které není vhodné (ostatně to ani dobře nelze) nasoukat co nejvíce témat a myšlenek. Držte se konkrétních věcí, z nichž se pokuste vydestilovat ono obecné sdělení, tedy jádro vašeho projevu. Vzhledem k omezenému času také není vhodné strávit první desítky sekund vyjmenováváním přítomných, vážených a milých... Přesto je oslovení důležitou součástí projevu, proto jej není vhodné vymýšlet na místě.

Podotkneme ještě, že podstatná je také náležitá artikulace. Čeština totiž nezná slova jako „reduxe“ či „demografie“. Stejně tak je důležité vědět, co které zkratky a pojmy znamenají. OSN například opravdu není „Organizací společných národů“. Zde nicméně šlo jen o ojedinělé lapsy, v tomto ohledu byla většina projevů v pořádku.

Všem řečníkům velice děkujeme za jejich odvahu vystoupit a zejména vyzdvihujeme obecně vysokou kvalitu projevů. Skutečně šlo takřka bez výjimky o obsahově zajímavé texty – škoda jen, že některé se neproměnily v plnohodnotné projevy. Jistě, že ne každý má talent suverénně hovořit před plénum; opravdu se ale není čeho bát. Na druhou stranu i jeden z hodnotitelů sám přiznává, že byť si postupem času zvykl a nakonec přednášel dobré projevy, nikdy se mu před plénum nepřestala třást kolena. Kvalitní příprava a jistota, že „tenhle projev všem vytře zrak“, mohou však nervozitu významně zmírnit.

Kristián Léko

PŘIJĎTE SE PODÍVAT!

Již v pátek 27. ledna 2012 se od 17 hodin uskuteční druhý lidskoprávní biograf. Přijďte se do Amerického centra ponořit do problematiky, která nemůže být nikomu lhostejná. Pro bližší informace sledujte internetové stránky www.studentsummit.cz a Facebook.

MODEL OSN ●

Rada bezpečnosti – UNSC

pod patronací Karla Kovandy

Co je to strategie? To je otázka, která sžírá nejednoho zkušeného válečníka, státníka

Program workshopu

- dokumenty Rady bezpečnosti: teorie a praxe
- přednáška: neklidná thajsko-kambodžská hranice
- jednání o bodu agendy
- hra: „Chci se hádat!“

či manažera. Odpovědět na ni se snažili během II. workshopu i delegáti UNSC. Místo akademických frází však museli odpovídat činy, neboť právě téma „strategie“ si předsednictvo

UNSC vytyčilo pro předešlý workshop jako hlavní. Promítlo se jak do faktografické části, tak do interaktivní hry a následného jednání.

PIRÁTI A FARMACIE

V odpolední části toho však delegáti zažili mnohem víc. Vyslechli si odbornou přednášku Vojtěcha Bahenského na téma Somálsko – problematika pirátství a pokusili se i sami definovat, v čem leží skutečné těžiště tohoto problému. V následující hře se pak delegáti pokoušeli v roli vedení farmaceutické společnosti vybrat toho nejlepšího kandidáta, a když uspěli, nic již nebránilo tomu, aby se vrhli na jednání.

NEKLIDNÁ HRANICE

Třetí workshop, který delegáty čeká dnes, nabídne jednání o dalším bodu agendy, tedy thajsko-kambodžské hranici. Uvidí se, zda si delegáti vzali k srdci zpětné vazby poskytnuté po dru-

hém workshopu, a úspěšně se poperou i s tak zapeklitým problémem, jakým je spor o vymezení území mezi těmito asijskými státy.

Matouš Hruška

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

pod patronací Jana Švejnara

Stréninkem nejdál dojdeš. I tímto heslem by se dal shrnout druhý workshop Hospodářské a sociální

výřečností, pohotovostí a kvalitním projevem. Orgán vyslechl se zatajeným dechem návrhy jednotlivých velvyslanců

rady. Ta se na minulém přípravném setkání poprvé dostala k simulaci jednání, při němž mnozí delegáti překvapili svou

k řešení světových humanitárních krizí. Originální nápady přinesli zejména zástupci Ruska, Jižní Koreje a Libye. De-

legáti se také měli možnost inspirovat pátečním setkáním s ředitelem organizace Lékaři bez hranic pro ČR.

DROGY A SVĚT S NIMI

ECOSOC přivítal na své půdě také vzácného hosta, a to Vendulu Běláčkovou z Centra adiktologie, která uvedla delegáty do ekonomického kontextu problematiky produkce a vývozu drog. Přednáška velmi zaujala a vyvolala mnoho zvědavých dotazů.

OCHUTNEJ I TY

Až po chodbách VŠE zavoní paela, bude hned jasné, odkud vítr vane. To se velvyslankyně Španělska přichyso-

tala na „mezinárodní ochutnávky“, které ECOSOC čekají na třetím workshopu. Nebude chybět jednání, diskuze o následujícím bodu agendy, ani hra, která prověří delegátovu schopnost umět se vyjadřovat jako správný diplomat.

Kamila Polívková

Program workshopu

- jednání o problematice drog v mezinárodním zločinu
- rétorika pro pokročilé
- diskuze na téma zhroutených států
- diplomacie v praxi

Rada pro lidská práva – HRC

pod patronací Kateřiny Sequensové

Program workshopu

- bod agendy: práva leseb, gayů, bisexuálů a translidů
- jak vyjednat vše, co chci (a mnohem více)
- degustace dle regionů

Ozbrojené konflikty, humanitární právo, Libye, ale i vyjednávání, diplomacie či etiketa. Druhý workshop přinesl hned dvě velké výzvy – první bod agendy a také bádání nad záluďnou otázkou, jak být správným delegátem. S oběma se delegáti HRC vypořádali opravdu se ctí. Opomenout nelze především

výstižné připomínky delegáta Egypta nebo trefné odpovědi delegátky JAR. Všechny jistě o mnohé obohatily i zvědavé dotazy zástupkyně Poradního výboru HRC.

HOST A DELEGÁTI

Otázky ovšem nepadaly pouze při prezentaci o druhém bodu agendy, ale mnoho jich zamířilo také na váženého hosta, který HRC poslední listopadovou sobotu navštívil. Veronika Bílková z Právnické fakulty UK s delegáty podnikla odvážnou výpravu do džungle humanitárního práva. Tím však záluďnosti sobotního odpoledne neskončily. Osazenstvo HRC ještě čekal labyrint delegátských doved-

ností a na závěr si delegáti prošli křtem ohněm při improvizovaném řečnění.

DO TŘETICE VŠEHO DOBRÉHO

Kalendářní rok už je skoro za námi, ale HRC ještě nekončí. Třetí workshop nezačne ničím jiným než druhým bodem agendy. Poté se delegáti po-

prv v letošním ročníku pustí do praveho, nefalšovaného jednání. A nebyl by to vánoční workshop v HRC bez „regionální degustace“. Připravte si (nejen) chuťové buňky, je se na co těšit!

Šárka Oštdalová

Organizace OSN pro výchovu, vědu a kulturu – UNESCO

pod patronací Michala Beneše

Po hravém a dynamickém začátku se druhé přípravné setkání neslo v ostře vzdělávacím duchu. Veškeré informace nabyté během úvodních přednášek však delegáti patřičně využili během jednání.

NENÍ CENZURA JAKO CENZURA
Hned po úvodní prezentaci o správném psaní stanovisek absolvovali delegáti podrobnou přednášku, která jim přiblížila první bod agendy. Samotné jednání, kterému předcházela inter-

aktivní úvod do Jednacího řádu, pak začalo projevy o zachování svobody slova. Jednání vedla Brazílie s Francií, poté se však delegátce Číny podařilo stočit diskuzi směrem k pozitivní cenzuře. Účastníci měli rovněž tu čest vyslechnout si inspirativní přednášku Miroslava Polreicha, který se s mladým obecněstvem podělil o myšlenky týkající se lidských práv, rozdělení moci na mezinárodní scéně či to, jak je důležité umět si vytvořit vlastní názor.

VĚDA VERSUS KULTURA

Na třetím workshopu čeká účastníky především náročné jednání o etických otázkách, jež vyvolává výzkum kmenových buněk. Druhý bod agendy

Program workshopu

- prezentace: výzkum kmenových buněk
- vánoční řečnická hra
- jednání: výzkum kmenových buněk
- ochutnávka třetího bodu agendy

bude opět uveden tematickou prezentací a chybět nebude ani vánoční hra, během které si delegáti procvičí své řečnické a argumentační schopnosti.

Thu Thuy Truong

Program OSN pro životní prostředí – UNEP

pod patronací Jiřího Drahoše

Program workshopu

- interaktivní rétorika
- přednáška: nadměrný rybolov
- jednání o bodu agendy

Od prvních nejistých krůčků na začátku tohoto ročníku udělali delegáti UNEP velký pokrok. Postupu, tentokrát skrze poušť, se delegáti věnovali i ve velké části jednání v orgánu – na pořadu dne byla totiž desertifikace. Samotnému jednání ovšem předcházela prezentace bodu agendy, která byla zaměřena především na dopady desertifikace a souvislost s ostatními globálními problémy.

TI HLAVNÍ

Těžištěm zájmu a středobodem „unepáckého“ vesmíru jsou však pochoptitelně delegáti. Ti tak vyplnili část workshopu perfektním přednesem svých stanovisek, a to díky rychlému osvojení základů Jednacího řádu a pohotové argumentaci, což vykouzlilo úsměv na tvářích předsedajícího sboru. Palec nahoru si zaslouží především delegáti USA, Keni a zástupkyně nevládní organizace Greenpeace. Pochvala nechť je však udělena všem přítomným i za hojnou účast na poworkshopovém setkání, které se coby správné orgánové posezení vydařilo.

A DNES?

Především budiček pro Cicerona v každém z nás. UNEP se bude věnovat dalšímu bodu agendy, nadměrnému rybolovu, a protože třetí workshop se odehraje během předvánoční soboty,

možná bude i cukroví! UNEP tak zajisté zažije další stejně zapálenou debatu, tak jako tomu bylo na minulém workshopu.

Michael Miňovský

Světová obchodní organizace – WTO

pod patronací Pascala Lamyho

Je pozoruhodné, jak delegáti rádi vyměnili sladké chvíle spánku za vstávání do chladného sobotního rána a v mlžném oparu listopadového smogu se jim podařilo najít budovu VŠE. Tím se dokázal prokrájet i Petr

Mach, ekonom, jenž dokonce navštívil WTO jako host již podruhé. Hovořil na téma státních zásahů do ekonomiky, především v oblasti cel. Po přednášce byli delegáti při formální diskuzi již tradičně trochu nesmělí, ostych se však

rychle ztratil při neformální debatě, kdy se skoro zdálo, že pana Macha nenechají odejít.

JEDNÁNÍ SNADNO A RYCHLE

Ještě než se delegáti vrhli na jednání o clech v zemědělství, proběhla krátká rekapitulace Jednacího řádu a backgroundu. Pak již ministrům a ministryním nestálo nic v cestě v boji za lepší zítřky. Mile překvapující byla energie, s jakou všichni přednášeli svá stanoviska – zvláštní pochvalu si vysloužili delegáti JAR a Argentiny.

VÁNOCE? UŽ?

Třetí workshop se koná v době, kdy většina z nás již nervózně mrká po kalendá-

Program workshopu

- interaktivní hra: „Monopolní mafie“
- vánoční recepce
- seznámení se zeměpisnými označeními
- jednání nad zeměpisnými označeními

řích. I proto bude tradičně na programu místo hosta interaktivní hra a malá vánoční recepce, na kterou si delegáti přinesou sváteční náladu a cukrovinky nepřeborných velikostí, barev i chutí.

Vojtěch Fiala

Getting to know NATO

Model NATO offers an intimate environment.

During the second workshop the participants of Model NATO have finally transformed into the Ambassadors of NATO member countries. This time they did not have a joint program with Model UN, but instead gained specific knowledge about

the forum they will soon be representing.

NATO INSIDE AND OUT

At first, the Ambassadors were divided into five groups. Each group was assigned a member of the secretariat

as a mentor and discussed foreign policy of their countries in a more intimate environment. Then they listened to two lectures given by the honourable guests Tomáš Šindelář and Petr Zlatohlávek. Tomáš Šindelář explained the structure of NATO based on his perso-

nal experience from the real NATO HQ (the diplomats like to use acronyms, HQ = headquarters). The following presentation of Petr Zlatohlávek used a very vivid metaphor to explain the challenges NATO faces in today's globalised world.

SPEAKING FREELY AND THE RULES

After the lectures there was a need for things to speed up a little. It has been achieved by the speaking game called One Minute Waltz. In this game the Ambassadors had to comment on a sentence or a question in no more and no less than sixty seconds. It was not always easy but they all did a great job. Imagine a story of a flying rhino with a nest in the mountains. In the end the Rules of Procedure were brought up as they will prove useful to know next time. At the third workshop, a session of NATO-Russia Council will be held.

Alena Zikmundová

Why should NATO care about cyber terrorism?

Do you protect your own personal data well?

World-wide connection makes long distance communication and data sharing much

easier. But this benefit also brings along risks and opportunities for data theft. For most militaries, cooperation

in using their computer network is critical – it enables them to coordinate actions, distribute information and get reports in just an instant. A security breach could have unimaginable consequences in such cases.

THE ROLE OF NETWORKING

There are currently 2.3 billion users of the Internet. 800 million of these are active users of Facebook, half of whom logs in on a daily basis. About 4 billion searches are done using Google, over 250 thousand messages are tweeted and an unbelievable amount of 400 billion e-mails is sent every single day. There is no doubt that the cyberspace has become a very important part of our lives. But how do these facts affect NATO?

When you want to know what is at stake when securing cyberspace, there are already notable examples worth mentioning.

STATE-CONTROLLED INTERNET

In 2010, for full 20 minutes 15% of the world's internet traffic has been directed through a Chinese state-owned telecommunications company. These data were supposed to include certain military information which, despite being encrypted, could become a threat to the state of origin.

WHAT DATA DO YOU SHARE WITH HACKERS?

In 2011, personal data of 77 million users of the gaming network PSN were stolen. These included name, surname and date of birth or eventually even home address and credit card number. The data can be used for identity theft and there is no doubt that this is an important security threat to the users of the network.

TOP SECRET MADE PUBLIC

The year was 2010 when top secret US military documents became public through the so-called nonprofit organization WikiLeaks, led by Julian Assange. Despite the fact that the data were filtered not to contain life-threatening data, military details were unveiled. This time the main motive was to "tell the truth to the world". It's hard to tell how much easier it would be if money was involved.

Jiří Havlíček

PATRON OF MODEL NATO: JIŘÍ ŠEDIVÝ

Dear Ambassadors, it is my honour and great privilege to present to you the new patron of Model NATO. Mr. Jiří Šedivý, whom you might remember from the Opening Ceremony of the PSS last year, is not only a former Minister of Defence but he worked as an Assistant Secretary General for Defence and Planning as well. Nowadays, he is the first deputy of Minister Vondra and you can see his name signed under the new Security Strategy of the Czech Republic.

Top partneři

Generální partner
Modelu OSN

Hlavní partner
Modelu OSN

Model NATO is co-sponsored by
the North Atlantic Treaty Organization

Hlavní partner Modelu NATO

Ministerstvo zahraničních věcí
České republiky

Hlavní partner Modelu EU

Zastoupení
Evropské komise
v České republice

Univerzitní
partner

Partner zahájení

interhotel
AMBASSADOR
ZLATÁ HUSA

Partner jednání

Dodavatelé služeb

zátiší group

KONICA MINOLTA

Mediální partneři

Partner Chronicle

**Asociace
pro mezinárodní
otázky**
Association
for International
Affairs